



Van de tropen naar het eigen kikkerlandje

Het aantal sportduikers in Nederland overtreft – helaas omdat de NOB immers dé belangenbehartiger van en voor duikend Nederland is – het aantal van de bij de Nederlandse Onderwatersport Bond aangesloten verenigingen verre. Zestigduizend, tachtigduizen of nog (veel) meer gebrevetteerde Oranje-duikers, het exacte aantal is niet bekend. En de meesten opgeleid in tropische oorden waar, in comfortabele shorty's, wordt genoten van alle kleurrijke fauna en flora die de onderwaterwereld van de witte bounty-stranden te bieden heeft. Het water is aangenaam van temperatuur, het zicht is oneindig en de rijkdom aan kleuren overtreft die van de inhoud van alle Oililly- en Beneton-winkels bij elkaar.

Veel van die tienduizenden die ooit het genoegen hebben gesmaakt zo'n duikcursus te volgen, hebben daarna een probleem: Ze zijn verslaafd. En eenmaal teruggekeerd van de vakantie, blijft het ook kriebelen. Maar de stap naar een NOB-club en regelmatig duiken in Nederland wordt niet gemaakt. De reden? Vooroordelen over het feit dat er in het eigen kikkerland niets is te zien onderwater? Te koud? Geen zin in dat wat wordt genoemd zwembadgedoe na de mooiste koraalriffen te hebben gezien? Te hoge drempels?

OPFRISCURSUS Wendy Meijerink is tot voor kort een van die tienduizenden. Dacht nog minstens een jaar te moeten wachten om van die kriebels af te kunnen komen. Voordat er opnieuw op vakantie kon worden gegaan. Een weekje Dahab of Sharm el-Sheikh tussendoor dan maar? 'Dat kan', komt ze tot

de conclusie. Maar direct toch ook de vraag: waarom niet wat dichterbij huis? En als Duikteam Gejo een opfriscursus aanbiedt, wordt de stap gezet. Niet wetend dat dat de eerste van een hopelijk lange rij is. Pas na de tweede en laatste Grevelingen-duik wordt dat meegedeeld. Geen probleem overigens. 'Want', zo zegt ze, 'voor mij was het een hele bijzondere gebeurtenis. Ik ben vast van plan om nog eens een beroep te doen op de expertise van Duikteam Gejo en nog eens in Nederland onder te duiken. Wie weet tijdens de twee-sterren cursus die in september weer van start gaat?' En ook: 'Ik ben behoorlijk opgefrist evenals mijn motivatie om nog vaker te gaan duiken. Chapeau.'

Meijerink is een van degenen die de afgelopen maanden zo'n opfriscursus heeft gevolgd, een initiatief van Scuba4u waarin de NOB een trekkersrol vervult. Doel: meer men-

'HET WAS EEN INTENSIEVE DAG. VAN MENIG CURSIST HEB IK VERNOMEN DAT HET RESTANT VAN DIE ZATERDAG VEELAL HORIZONTAAL IS DOORGEBRACHT'



sen in Nederland bij het sportduiken te betrekken. Er zijn, zo weet ze nu, plekken in Nederland die bekend staan als de beste duikstekken van West-Europa. 'Die cursus ging wel gepaard met een 2 maal 7 mm duikpak en niet flatterende hood en flink wat kiloottjes lood. Dat hebben we gelukkig niet van tevoren geweten. Evenmin wisten we dat we met al die spullen een dijk over moesten klimmen voordat we ons, na een minuut of wat in de warme zon in de rij te hebben gestaan, eindelijk in het koele water van Grevelingen konden laten zakken.' Maar, zo geeft ze toe, alle ongerief is snel vergeten zodra de onverwachte schoonheid van het onderwaterleven aan de eigen kusten wordt ontdekt.

ZWEMBAD De opfriscursus. Het begint allemaal op vrijdagavond in het Utrechtse zwembad Den Hommel, ooit, in de jaren zestig, het toneel van de Europese kampioenschappen. Speciaal voor gebouwd zelfs. Een korte introductie van Erik van Emst, vanaf dat moment ook de voorzitter voor de groep. Om de deelnemers gerust te stellen is door de instructeurs besloten een ramp-scenario voor te leggen. Een situatie tijdens een vakantieduik, waarin alles fout gaat wat er fout kan gaan. Inclusief het vastlopen van de computer waarop de powerpoint-presentatie draait. Hoe dan ook: iedereen maakt onder begeleiding van een eigen instructeur zijn of haar eerste duik in het water van het zwembad. Wendy Meijerink: 'En het is waar wat Van Emst heeft gezegd over het ademen uit een fles. Het is als fietsen, het voelt aan als een tweede natuur. Was dat ook maar zo met trimmen!'

De morgen na de nacht ervoor – het is in de kantine van Den Hommel lang erg gezellig en niet iedereen ligt op kindertijd op bed – verzamelen bij het duikhonk van de SDMP bij de Maarsseveense plassen. En om een lang verhaal kort te maken: na een spectaculaire halve rol van de Zodiac wordt er veilig klarend afgedaald en beneden geoefend met trimmen, de juiste hoeveelheid lood afstemmen, wat levensreddende oefeningen en natuurlijk ook wat rondkijken. Meijerink: 'Helaas was het zicht niet denderend. Wel is er nog een behoorlijke snoek gespot, die vooraf gegaan werd door een school kleinere vissen. Of werd die school juist nagezeten door de snoek? Het was een intensieve dag. Van menig cursist heb ik vernomen dat het restant van die zaterdag veelal horizontaal is doorgebracht.'

GREVELINGEN Zondag dan de grote dag van de driedaagse. De Grevelingen ontdekken op duiklocatie Frans Kok-rif. Meijerink: 'En we waren niet de enigen. Als je nog niet eerder onder water bent geweest in Nederland, lijkt het of al die duikers gek zijn geworden. Wat valt er in godsnaam te zien in dat brakke water van de Grevelingen dat al die mensen van heinde en verre, van Groningen en Twente tot België en Frankrijk, zo vroeg op een winderige parkeerplaats doet verzamelen. In de beschutting van slechts onze auto's trokken we snel onze nog steeds klamme pakken aan om dat te gaan ontdekken. Er werd flink opgezien tegen de klim met de trap de dijk op met al onze spullen.'

Maar toch: de algemene gedachte: als er zoveel mensen zijn die dat ervoor over hebben, moet het wel heel bijzonder zijn. En dat is het gelukkig ook, kijkt Wendy Meijerink terug. Ze geeft een korte omschrijving van al het schoons wat is waargenomen: Noord-zee-krabben, zakpijpjes, zee-anemonen, kwalletjes, enorme kreeften met fantastische kleuren, grondels en andere kleine vissen, garnaaletjes in allerlei formaten en de gelukkigste mensen hebben een grote aal gezien én een donderpad. 'Weer bovengekomen begrepen we eindelijk wat al die mensen bezielde: Het leven in onze brakke wateren is spectaculair!'

HOGЕ TRAPPEN Het is nog niet alles. Ook in Den Osse wordt onderwater gegaan waar tot grote schrik wordt gezien dat de trappen er zo mogelijk nog hoger zijn. Meijerink: 'Dit keer moesten we zelfs een weg en een fietspad oversteken. Maar wederom was het gezeul het weer meer dan de moeite waard.' Bij Den Osse staat die zondag een flinke stroming omdat de sluis openstaat. 'Maar ook daar kwamen we wel doorheen. Dit was voor de meesten van ons de meest ontspannende duik. Het trimmen ging een stuk beter, we voelden ons een stuk zekerder en daardoor hadden we meer tijd om om ons heen te kijken. Zo kon het zijn dat er, naast de dieren die we de vorige duik al hadden gezien, ook zee-anjelijs, zee-appels en zee-sterren werden gespot. Ook zeedruijfsjes, die oplichtten als je er met je lamp op scheen, waren van de partij evenals een spectaculair gekleurde zee-dahlia.'